

Published monthly by THE HUNGARIAN BAPTIST CONFERENCE OF THE AMERICAN CONTINENT
Co-operating with the Greater Cleveland Baptist Association — SBC — 12193 W. Pleasant Valley Road, Parma, OH 44130

HÁLÁVAL ÁLDOZZÁL

Sacrifice with Thanksgiving

Amint a zsoltárokat olvasgatom, lelkem eltelik csodálkozással Dávid Isten-ismeretén és Isten-szereteten. Nagyon sok zsoltárában hálára és áldozatra szólítja fel népét. Valahogy úgy érzem, hogy ő nemcsak királya, hanem papja is volt Izráelnek. Izráel népe gyakran áldozott. A mai istentiszteleti formáinkat tekintve nekik sokkal nehezebb volt, mert nagyon sok ünnepet kellett megtartaniuk

Somogyi Gáborné

melyeket Isten rendelt el. Ha beleképzeljük magunkat egy idő-gépbe, és feltárul a sok ezer éves múlt, érdekes dolgokat figyelhetünk meg. Azt látjuk, hogy az ősatyáknak nemcsak oltáraik, emlék-oszlopaik, hanem szent fáik és szent kútjaik is voltak. Kain és Ábel volt az első áldozó. Nőé az özönvíz után oltárt épített. Ábrám szintén oltárt készített. Jákób emlék-oszlopot állított. Hágár látomást látott a forrásnál. — Az oltárok, oszlopok, fák, források és kutak a népet Isten cselekedeteire emlékeztették. A pátriárkák korában nem volt még papság, az ősatyák voltak a család, vagy a törzs papjai is.

Mózes idejében új istentiszteleti, és áldozati formák jelentek meg. Amikor Mózes a Sínai hegyen volt, nemcsak a 10 parancsot kapta Istentől, hanem a szent sátor-templom és az új istentiszteleti szolgálat tervét is. Isten jelenlétét nappal a felhő-, éjjel a tűz-oszlop mutatta. A zsidó nép úgy tartotta, hogy Isten a Szent Helyen tartózkodik, a temp-

lomban. Mi tudjuk, hogy Isten mindenütt jelen van. Ennek dacára nekünk is szükségünk van helyekre, templomokra, ahol összegyűlünk, hogy együttesen imádjuk Őt. Nagy szükségünk van a gyülekezeti életre. Isten beszélt Mózesel a szent sátorban. Mózes közbenjáró volt Isten és a nép között. Nem volt pap, egy nagy vezér volt, de Isten mégis őt választotta ki először, hogy üzeneteinek közvetítője legyen a néphez.

Isten még Mózes idejében megalapította a *papi rendet*. A papi rend isteni eredetű. Áron volt az első pap, fiai követték őt ebben a tisztségben. Ezek Lévi törzsből valók voltak. Ettől kezdve a hivatalos papi szolgálat a Lévitákhoz tartozott.

A szent sátor-templomban a szentek szentjébe csak a főpap mehetett be egy évben egyszer és meghintette a kegyelem trónját az áldozati vérrrel. Ezzel magáért, családjáért és az egész népért áldozott. — A főpap, aki lelki vezetője is volt Izráelnek, naponta ételáldozatot is mutatott be. Felügyelt a többi pap tevékenységére is (2 Móz 27:21).

A papok egészségügyi tanácsadók és bírók is voltak.

A Léviták 30-tól 50 éves korukig szolgálhattak, tehát 20 éven keresztül. Ezután csak segédkezhettek, már nyugdíjban voltak.

A *tized adás* a Léviták ellátására szolgált (4 Móz 18:21, 24–32).

Isten a prófétákon keresztül sokszor kérte:

“Hozzatok be a tizedet az én tárházamba, hogy legyen étel a házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom-e meg néktek

az egek csatornáit és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen?” (Mal 3:10.)

Mózes harmadik könyve tartalmazza a különböző áldozatok leírását.

Mózes idejében a közös istentisztelet kötelezővé vált az év bizonyos időszakában.

A *szombat nap* megünneplése már a pusztában kezdődött (2 Móz 16:23).

A *páska* megünneplése a kivonuláskor kezdődik (2 Móz 12:8).

A *pünkösd* az aratás végét jelentette (3 Móz 23:15–21).

A *sátoros ünnep* visszamutatott a vándorlásra (3 Móz 23:42–44).

A *vezeklés napja* a pihenés, böjt, szent gyülekezés ideje volt. A főpap bűnért való áldozatot mutatott be az egész népért (2 Móz 30:10, IV Móz 29:7–11).

Nekünk, boldog újszövetségi hívőknek, már nincs szükségünk bűnőkért való áldozatokra, mert Jézus Krisztus megjelent e földön, megáldoztatott a keresztfán, vére kihullott a mi bűneinkért és aki hozzájárul hittel, bűnbánattal, annak vétkei megbocsáttatnak. *Egyetlen áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteket!*

Isten dicsérete és a neki való szolgálat, az áldozat, ma is nagyon fontos! Az Ő templomait, gyülekezeteit fenntartani ma is kötelességünk, *a mi kötelességünk!* “Aki hálával áldozik, az dicsőít engem!”

Somogyi Gáborné

“Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét. Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.” (Zsolt 103:1, 2.)

THE TRUMPET

Published monthly by
The Hungarian Baptist Conference
Of The American Continent
Co-operating with the
Greater Cleveland Baptist Association
— SBC —

12193 W. Pleasant Valley Road
Parma, Ohio 44130

Felelős szerkesztő — Editor in Chief
DR. ALEXANDER S. HARASZTI
Tel.: (404) 474-3686 (Office—Iroda)

Szerkesztő Bizottság—Editorial Board
REV. DR. MIHÁLY ALMÁSI
8758 Olde Eight Road
Northfield Center, Ohio 44067
Tel.: (216) 467-6495

REV. ANDRÁS HERJECZKI
P. O. Box 5356 Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

Szerkesztőség—Editorial Office
8758 Olde Eight Road
Northfield Center, Ohio 44067
Telephone: (216) 467-6495

Főmunkatársak—Co-workers
REV. GÉZA HERJECZKI
REV. GYULA KUN
REV. LAJOS OLÁH

Előfizetési díj—Subscription fee
Egy évre—For One Year
\$12.00, U.S. Dollars
\$15.00 Canadian Dollars
Over Seas Air Mail \$18.00 U.S.

Send subscription: Mrs. Maggie Marton

1162 Fort Street
Lincoln Park, Michigan 48146

Címváltozásukat kérjük jelentsék:
A SZERKESZTŐSÉGNEK

A kéziratokat a szerkesztőség címére
kérjük küldeni!

OFFICERS—TISZTVISELŐK

President—Elnök

ALEXANDER S. HARASZTI, M.D., Ph.D.
Henry General Professional Building
Stockbridge, Georgia 30281
Telephone: (404) 474-3686 (Office)
(404) 471-4183 (Residence)

Secretary—Titkár

REV. ANDRÁS HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park, Michigan 48146
Telephone: (313) 382-3735

Vice President—Alelnök

MRS. HENRY WERLE
3 Basswood Road
Willowdale, Ont., Canada M2N 2N2
Telephone: (416) 222-3593

Dean of the American Hungarian School of Theology — Southern Baptist Seminary —

REV. MIHÁLY ALMÁSI, Th.D.
8758 Olde Eight Road
Northfield Center, Ohio 44067

Telephone: (216) 467-6495

Convention Evangelist—C. Evangélista

REV. LAJOS OLÁH
Kipling, Sask, S0G 2S0, Canada
Telephone: (306) 736-2236

Treasurer—Pénztáros

MRS. MAGGIE MARTON
1162 Fort Street
Lincoln Park, Michigan 48146
Telephone: (313) 386-4540

Classic Printing Corporation

9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

A szerkesztő rovata

Lapunkban ezen a helyen kezdetől fogva Hunter-Vadász János testvér írásai jelentek meg "A szerkesztő rovata" cím alatt. Bizonyára feltűnt olvasóinknak, hogy legutóbbi számunkból hiányzott a szerkesztő rovata, és hiányzik a szerkesztő neve az impressziumból is. Ezúton szeretnénk beszámolni arról, hogy Hunter-Vadász János testvér hosszabb idő óta kérte Konferenciánk Vezetőségét, hogy mentse fel őt A KÜRT szerkesztésétől. Mint elmondta, sokirányú elfoglaltsága miatt nem tudja vállalni a szerkesztői felelősséget. Egyik számtól a másikig, több alkalommal sikerült őt rábeszelnünk arra, hogy elodázza lemondását. Végül aug. 28-án, Konferenciánk

Vezetősége sajnálattal tudomásul vette Vadász testvérnek a szerkesztéstől való visszavonulását. Tettük ezt elsősorban azért, mert nagyra értékeljük azt a szándékát, hogy minden idejét a gyülekezeti munkának óhajtja szentelni. E helyen is szeretnénk megköszönni Vadász testvér szerkesztői jószolgálatait. Azt is köszöljük olvasóinkkal, hogy testvérünk, mint szerkesztő, honoráriumot nem igényelt, és a munkát misszióban végezte.

Úgy határoztunk, hogy Vadász testvér helyett új szerkesztőt nem kérünk fel, hanem azt a munkát, amit ő egyedül végzett, szerkesztőbizottságra bízunk. Vadász testvér jó munkájának elismeréséül és személye iránt való tiszteletből "A SZERKESZTŐ ROVATA" továbbra is megmarad.

Testvérünk életére, szolgálatára Isten áldását kívánjuk.

MÉRLEGKÉSZÍTÉS

Itt az ideje, hogy tájékoztassuk kedves olvasóinkat arról, hogy a júliusi számban mellékelt közvéleménykutató lapok kiértékelésének mi az eredménye. Nos, a földolgozás még tart, mégis bizonyos részeredményeket már most közre tudunk adni.

1. Rendszeresen megkapja-e A KÜRT-öt?
2. Elolvassa-e az egész anyagot?
3. Milyen lapnak tartja?

95% igen	5% nem
76% igen	24% nem
0% rossz	4% közepes
42% jó	54% igen jó

4. Mit olvas szívesen?

A földolgozás még tart

5. Jónak látja-e, hogy közlünk rejtvényeket?
6. Jónak látja-e, ha néha közlünk egy-egy éneket?
7. Szívesen veszi-e, ha képeket közlünk?
8. Közlünk-e gyermekeknek szánt cikkeket?
9. Közlünk-e folytatásos elbeszéléseket?
10. Kívánja-e a továbbiakban járni A KÜRT-öt?
11. Próbált-e már missziózni A KÜRT-tel?
12. Szándékozik-e új előfizetőket keresni?
13. Akarja-e több példányban járni a lapot?

94% igen	6% nem
98% igen	2% nem
99% igen	1% nem
93% igen	7% nem
91% igen	9% nem
99,2% igen	0,8% nem
43% igen	57% nem
69% igen	31% nem

Ez a kérdés 20 új előfizetőt eredményezett! Rajtuk kívül az utóbbi hónapokban még 14-en rendelték meg a lapot.

*

Néhány ponthoz szeretnénk megjegyzéseket fűzni:

1. A 10. pontban a 0,8% 8 személyt jelent. Ennyien mondták le a lapot. Közülük 2 meghalt, és a csak angolul tudó gyerekek, ill. unokák mondták le A KÜRT-öt, 2 személynek kifogásai vannak, 2 nem indokolja a lerendelését. Két testvér pedig idős kora miatt (nem lát jól) nem kéri a lapot. E két utóbbi levélből érdemes idézni:

"Ne tessék küldeni többet... 89 éves vagyok, nem bírok már olvas-

ni!" És a másik: "Nagyon szerettem, de 90 éves vagyok és a szemeim nagyon gyengék... Kívánom az Úrtól, hogy sikerüljön A KÜRT továbbra is! Áldás és siker az Úrtól van és így imádkozom, hogy az Úr áldja meg mindegyikünk munkáját!"

2. A 11. pont szerint az olvasók 43%-a próbált missziózni A KÜRT-tel. Igen szép arány! Örülünk, ha a következő fölmérés során még szebb lenne, mondjuk pl. 70—80%!

3. A 12. pont szerint az olvasók

31%-a még nem próbált új előfizetőt szerezni. Jó lenne, ha buzdítana bennünket a másik tábor, a 69%, és kérné az Urat, hogy juttasson eszünkbe olyanokat, akik szívesen olvasnák lapunkat. Igen szép missziós szolgálat pl. valakinek egy évre előfizetni A KÜRTöt. Lehet, hogy megszereti, áldást nyer általa, és a következő évben már maga akarja megrendelni.

4. A közvéleménykutató lapon javaslatokat is kértünk. Összesen 25 igen értékes javaslatot kaptunk, melyeket az augusztusi számtól kezdve már hasznosítjuk. Ezeknek a javaslatoknak, ill. megvalósulásuknak ismertetésére külön cikkben visszatérünk.

Kérjük Testvéreinket, hogy imádkozzanak értünk! Kérjük együtt is az Urat, hogy áldja meg az ő népét és azt a munkát, amely A KÜRT segítségével folyik. — S ha imádkozásunkra az Úr úgy válaszol, hogy hálálódzatra indít, ne legyünk engedetlenek!

KÖSZÖNETTEL NYUGTÁZZUK A Könyv és Traktátus Misszióra érkezett adományokat:

Mrs. Elizabeth Pusztai	\$25.00
Nagyné, Lombos Dóra, Bp.	\$30.00
Mr. and Mrs. J. Krahling	\$20.00
Mr. and Mrs. Louis Fodor	\$45.00
Rev. John Cserepka	\$40.00
Mrs. Julia Molnár	\$10.00
Mr. and Mrs. Ted. Végh	\$25.00
Mr. and Mrs. Zoltán Zeke	\$20.00
Összesen:	\$215.00

ŐSZ

Hivatlan vendég
osont a kertünkbe,
az őszi dér.
Csillogó szemcséje
szónélkül hirdette:
közelg a tél.

Nem vettem komolyan
az üzenetet, hogy
jön is legott;
így másnap reggelre
virág és vetemény
mind lefagyott.

Így tesz a Sátán is
hivatlan vendégként
meg-megjelen:
és ha nem vigyázok
minden jót letarol
a szívemben.

Herjeczki Andrásné

Csak egy kis szikra kell...

Only a little spark...

Az Isten országáról szóló evangélium — örömhír — hirdetési módszere az évszázadok és évezredek folyamán többféleképpen változott. Az Úr Jézus Krisztus misszióparancsa így szól: "Elmenvén azért tegyetek tanítványokká minden népeket, bemeztvén őket az Atyának, Fiúnak és Szent Szellemnek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek..."

Elmenvén... bemeztvén... tanítván... Tudjuk, hogy az Úr Jézus Krisztus maga is széjjel járt jót cselekedvén... (ApCsel 10:38), az apostolokat pedig kiküldötte... (Mt 10:5; Lk 10:1). Az Úr angyla Filepnek így szólt: "Kelj fel és menj..." (ApCsel 8:26). Az apostolok is elbocsátották Pált és Barnabást, akik körüljárták a szigetet... (ApCsel 3:16).

Az Isten országáról szóló evangélium hirdetési módszere abban változott, hogy most az egyházak várják, hogy a hívek jöjjenek hozzájuk. Annak érdekében, hogy jöjjenek, ebédet, vacsorát készítenek, játékot, táncmulatságot rendeznek kártyával, bingóval, italok kiszolgáltatásával, ami már nem illik az Isten házához és így az egyházi élet hangsúlya a komoly, biblia-tanulmányozó életre áttolódott a szórakozás, és a laza, elvilágiasodott, szekuláris gyakorlatra.

Az ApCsel 3:46-ban arról olvasunk, hogy "mindnyájan, akik hívének, minden nap egy akarattal kitarva... és megtörve házanként a kenyeret..."

Az első keresztyéneknek kedves gyakorlat volt, hogy házanként is összejöttek. ApCsel 10:24-ben olvassuk, hogy Kornélius összegyűjtötte rokonait, jóbarátait "és úgy várta Péter apostolt házába". ApCsel 12:12-ben azt olvasuk, hogy a hívők a "János anyjának házában" voltak egybegyűlve és könyörögtek... Pál és Silás Filippiben "a folyóvíz mellett" találkozott Lídiával, aki kérte őket, hogy jöjjenek az ő házához (ApCsel 16:14–15). Pál 1Kor 16:19-ben üdvözlí a Priscilla és Akvila házában lévő gyülekezetet, majd a Nimfás házában lévő gyülekezetet (Kol 4:15). A fenti példák ösztönzést adhatnak neked is arra, hogy "add tovább!" az Isten országáról szóló örömhírt a házához összehívott rokonoknak és jóbarátoknak.

Boldogan gondolok arra, hogy a nagyváradi baptista gyülekezet a kezdeti időkben az én nagyanyám házában jött össze (most több mint ezer tagot számlál). Azt pedig kimondhatatlan hálával köszönöm az én Uramnak, hogy a hollywoodi Magyar Baptista Gyülekezet megalakulása után az én házamban tartotta istentiszteleteit, amíg istentiszteleti helyiséget kaptunk.

Magyar misszióunk újra-ébredését, megújódását nagyban elősegítene az Isten országáról szóló örömhír hirdetésének ez az ősi, az első keresztyének által gyakorolt módszere. Itt Amerikában ez lehetne magyar misszióunk rőneszánza — hétköznaponként gyakorolni, vasárnap pedig együttesen, az Isten házában, a templomban folytatni.

Ha itt, a diaszporában, szétszórtan élő magyar testvéreink megnyitnák házaikat (vagy lakásaikat) a "rokonoknak" és a "jóbarátoknak" nem szórakozásra, mulatságra, hanem az Isten országáról szóló evangélium — örömhír — közlésére, "tovább-adására", biblia-tanulmányozásra, együtténeklésre, imádkozásra, ez csírája lehetne egy-egy gyülekezet létrejöttének, vagy a gyülekezet újraéledésének.

HÉTHALMI PÁTH KÁROLY

Csak egy kis szikra kell és lángralobban a tűz,
És megtörik a jég, ha napsugár rá letűz.
Épp így az Isten Szelleme, ha áldva leszáll reád,
Ő újjászül, megáld, betölt. E hírt most ADD TOVÁBB.
A szép tavasz ha jó, s a kis mag szárbaszökken...
Felcsendül a madárdal a szép virágos réten...
Így száll az örömhír is, mit testvér-testvérnek ad;
Hogy Jézus Úr, dicső Király. E hírt így ADD TOVÁBB.
E hírt most add tovább: hogy Jézus meghalt érted,
Feltámadt, s üdvözít Ő, csak add át Néki élted.
E hírt vidd szerteszéjjel az egész világon át...
Hogy Jézus jön, Ő visszajön: E hírt hát ADD TOVÁBB!

(Angolból: H.P.K.)

SZÁZ ÉVE SZÜLETETT KODÁLY ZOLTÁN

This is the centennial of ZOLTÁN KODÁLY birth

Az utóbbi évek során számos jelentős évfordulóra emlékezhattünk. Való tény, hogy ezek nemcsak bővítik ismereteinket, hanem szebbé, tartalmasabbá és gazdagabbá tehetik szellemi életünket.

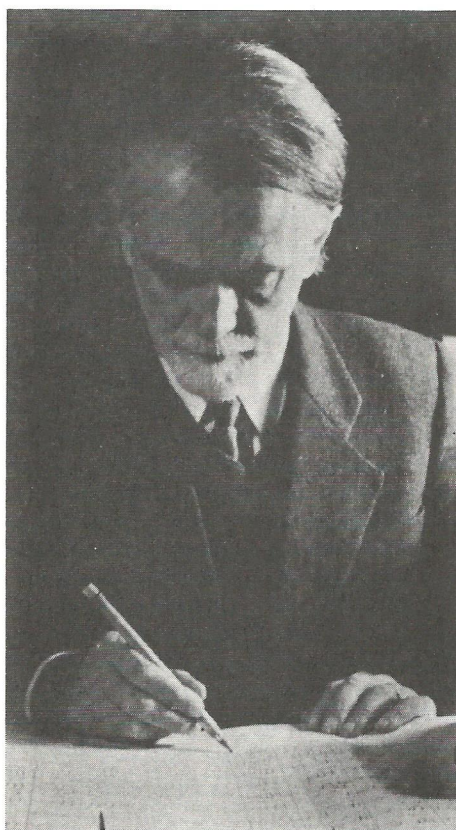
1982. december 16-án lesz száz éve annak, hogy Pannóniába egy különleges feladatra szánt próféta küldetett. A boldog szülőpárnak, Kodály Frigyesnek és Jaloneczky Paulának, hogy is lett volna sejtelve arról: "Vajon, mi lesz e gyermekből...?"

A próféta nem lesz, hanem küldetik. Nem a tanulás, a megelőző képzés tesz valakit prófétává, hanem az elhívás. Feladata, hogy igazságot hirdessen, kijelentést szöjjön, előretekintsen, előkészítője legyen a majdan elkövetkezendőnek és ennek érdekében tanítson, útbaigazítson és neveljen. Küldetését egy transzcendens Szellem befolyása alatt végzi, amely erővel, bátorsággal ruházza fel, és ez a Szellem kényszeríti akkor is szólani, cselekedni, amikor az ésszerű okoskodás s a céltól eltérítő fontolgatás talán éppen a hallgatást és a tétlenséget ajánlja. Ezért a próféta útján "nincs kényelem, sok azon a göröngy, a tövis..."

Amikor nyolcvanéves születésnapjának tiszteletére tanítványai, hűséges famulusai két kötetben kiadták *Visszatekintés* (1962) címen összegyűjtött írásait, beszédeit, nyilatkozatait, Kodály Zoltán az alábbi bevezetőt írta:

"VISSZANÉZNI A MEGTETT ÚTRA, akár hegyek közt, akár az életben, nem szerettem soha. Mindig csak arra néztem, ami előttem volt.

Most, hogy szorgos kezek összehordtak minden babszemet, amit az élet útján elhullattam, látszik az út, áttekinthető kezdetéig. Mi lehetett a hajtóerő, amely minden akadály ellenére máig egyenes úton hol röppötte, hol vonszolta ennek az életnek szekerét? Egy reménytelen, viszonozhatatlan szerelem. A néphez, melynek ezeréves látható története, és talán még jobban névelében, dalában élő több ezer éves láthatatlan élete ellenállhatatlanul vonz magához, vérségi kötelék nélkül is. Igen sokrétű érzés ez: egy-

részt gyermeki, nagy ősök példáján lelkesedő, másrészt anyai, féltő, óvó, nevelő. Félbemaradt nép, teljesületlen nagy ígérek hordozója. Ilyen nép lantosa csakhamar ráeszmél, hogy időnkint le kell tennie a lantot, és 'pueros elementa docere' (mindenesnek kell lennie), ha megértésre vár. Így voltam én is: félkézzel lantos, másikkal néptanító, kubikus, téglahordó, pallér, orvos, ami csak kellett; és szerettem volna minden egyéb lenni, amire csak szükség volt.

1906-ban szóbeli (nemigen sikeres) doktori vizsgám után cenzorom, Riedl Frigyes rövid adhortációt tartott, szokatlanul érzelmes, nem hivatalos hangon. Arra buzdított: maradjak itthon, ne menjek külföldre. Mosolyogtam magamban, annyira feleslegesnek éreztem, annyira nem gondoltam rá, hogy valaha külföldre szakadjak (bár egy-két nyugati nyelven már akkor is tudtam), hisz egész életre szóló tervem ide kötött. De később gyakran eszembe jutott Riedl intelve. Ő akkor még nem olvashatta Adyt ('Menekülj, menekülj innen'), s csak saját életéből szűrhetette le, hogy 'Mit ér az ember, ha magyar?'.

En persze olvastam, át is éltem 'A Halál-tó fölött', 'Megáradt a Tisza', 'A Duna vallomása'-t és a többi. Tanulni persze külföldön kellett. 1914-ig minden nyarat külföldön töltöttem. Azután tizenhárom évig egyet sem. Mikor újra kezdtem kijárni, a határon mindig megjelent előttem egy mezőtlás, rongyos gyermekesereg, egyik-másik hajdani galántai iskolatársam arcvonásaival.

Kórusban kiáltották: 'Ne hagyj itt bennünket!' Kiáltásuk túlharsogta 'Sípját régi babonának'. Ezek hoztak vissza mindannyiszor, hiába csábított művelt országok könnyebb, rugalmasabb, szebb élete. Ezek tartották bennem a hitet, hogy minde nek ellenére itthon is lehet és kell ilyen életet teremteni.

'Miről apám nagy búsan szólt, Hogy itt hajdan szebb élet volt...'

Mindig táplált a remény, hogy itt valaha szebb élet lesz, sőt, szebb, mint volt. Rajtunk áll.'

Népünk több mint ezer esztendeje él Európa szívében. A történelem folyamán gyakran hallatott magáról. Olykor kalandozásai, viszálykodásai miatt emlegették, máskor pusztá léteért vívott élethalálharcát lesték; közeli s távoli népek bukását titkon remélték... De híre ment némely nagy királya hivalkodó udvartartásának, nagyvonalú építkezésének, sőt a tudományok iránti érdeklődésének.

Ezzel ellentétben e nép zenei életéről sokáig szinte semmit se tudott a világ. Pedig szeretett dalolni: az utóbbi évtizedek kutatásai felszínre hozták, hogy egyszólamú énekeiben mesterműveket alkotott. Régi, névtelen költőinek dalait ezer- és ezerszámra őrizte meg az egyszerű nép szájhagyománya. Minthogy nem volt, aki összegyűjtötte volna őket, ismeretlenek maradtak nemcsak más nemzetek, de a magyarság számára is. Kiemelkedő zeneszerzővel fukar maradt a sors. S az a néhány muzikus, mint Bakfark Bálint (1507–1576) vagy a jóval későbbi nagy hazánkfia, Liszt Ferenc (1811–1886), jobbára idegenben töltötték életük javát. Mások, mint Tinódi L. Sebestyén (1510?–1556), illetve kései utóda, Erkel Ferenc

(1810–1893) sohasem jutottak túl az ország határain.

“Bétölt az idő...” A korszakos nagy fordulat a századforduló elején állott be Bartók Béla (1881–1945) és Kodály Zoltán (1882–1967) színre lépésével. Ma már közismert dolog, hogy az ő nevükhöz fűződik a népdalok rendszeres gyűjtése, a magyar nemzeti műzene megteremtése és nemzetközi szintre való emelése. Míg a nyugat-európai nemzeteknél ez a folyamat a századfordulóiig jórészt befejeződött, hogy ti. “minden nép művészi zenéje a saját népi zenéjén alapuljon”, addig számos európai népnél csak ekkor vette kezdetét a nemzeti zenének önmagára találása. A két magyar mellett ott ékeskedik a spanyol *de Falla*, az orosz *Sztravinszkij* és a román *Enescu* neve. Valamennyien a hetvenes évek szülöttei, s aligha véletlen, hogy a történelmi szükségyszerűség állította őket e kultúrmissziói küldetés betöltésére. Volt, aki csak átmeneti ideig állt munkában, volt, aki egy életre elszegődött, de egyikükről sem lehet elmondani, hogy olyan aszketikus megszállottsággal végezte volna prófétai küldetését, mint Kodály Zoltán!...

Mi Kodály életművének tanítása azok számára, akik a *musica sacra* területén foglalatostkodnak? Mindekelőtt a *megalkuvás nélküli hűség az elhivatottsághoz!* (Köztudott, hogy a Szentírást nemcsak eredetiben olvasta, de mindennapi kenyere volt.) Élete fényesen bizonyítja az apostoli ajánlás megfogadását: “Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint olyan munkás, aki szégyent nem vall...” (2Tim 2:15).

Másik tanítása, hogy azok, akik *ellenséges közegben munkálkodnak* — amint Kodály mondotta — “...csak félkézzel dolgozhatnak! Mert félkezükkel állandó védekező harcra kell viselniük...” Ez a nehémiási idők párhuzama jellemzője volt az ő életének is (Neh 4:17).

Minthogy maga is számtalanszor ült a templomi orgonánál és több kimagasló kompozíciót alkotott istentiszteleti célra (Te Deum, Missa Brevis, Magyar mise), példát mutatott, hogy *akik az oltár körül szolgálnak*, “Csak tiszta forrásból” meríthetnek! Mert az is igei tanítás, hogy ugyanabból a forrásból “nem csörgedezhet édes és keserű víz” (Jak 3:11).

Az előző tanításhoz szervesen kapcsolódik a másik, hogy *akik eljegyezték magukat egy szent eszmével*, “nem szolgálhatnak két úrnak” (Mt 6:24). Mert egyidejűleg kettőt szolgálni, szeretni, mindkettőhöz ragaszkodni lehetetlen! Mint ahogy előbb-utóbb meghasonláshoz vezet, ha valakik ezt a kettősséget az istentiszteletre szánt zenében akarják meghonosítani.

Templomos keresztyének számára írta legnagyobb a cappella kórusművét, a “Jézus és a kufárok”-at. Ennek kettős tanítást szánt. Az egyik, hogy *aki Krisztus hívőnek vallja magát, abban éppen úgy kell égen a féltő szeretet és a mélységes alázat az Isten háza iránt, mint Krisztusban*. A másik, hogy *az ószövetségi templom meggyalázását — mint az újszövetségit is! — nem a hitetlen pogányok, hanem a vallásoskodó emberek hajtották végre*. Említett művének súcspontja, amikor felhangzik ez: “Írva vagyok: Az én házam imádságnak háza! Ti pedig mivé tettétek?! Rablók barlangjává...” (Luk 19:46). Minden időkre szóló a tanítás: *az Isten háza nem időtöltésre készített szórakoztatóhelyiség...*

Ugyancsak tanító szándékkal nyúl — többek között — az ötvenedik genfi zsoltárhoz, ahol az igaz istentisztelettről perel Isten az ő népével. Izráel helyébe magyar népét teszi. Kérdőre vonja nemzetét: *hogyan várja Isten áldását, ha a pogánynál is pogányabbul él!* A számadás napjára figyelmeztet, a közelgő ítéletet jövendőli. De felmutatja a helyes istentisztelet és az igaz úton járás áldásos következményét: “Az ki hála ad, engem az becül... az ki jár ez úton, nincs semmi kétség, kíséri áldásom.”

S végül hadd ejtsünk még szót legnagyobb oratorikus alkotásának, a *Psalmus Hungaricus*nak tanításáról is. Mint közismert, ez az ötvenötödik zsoltár Kecskeméti Vég Mihály által készített parafrázisa. A tanítás summa: *akinek prófétai küldetése van, az népének hibáit, vétkeit nem hallgathatja el*. Az igazságot ki kell mondani “alkalmas és alkalmatlan időkben” egyaránt! Másik nagy gondolata: a próféta élete nem a hatalmasságoktól, hanem Isten kegyétől függ.

“Én pedig Uram, hozzád kiáltok, Reggel és délben, este könyörgök, Megszabadulást tetőled várok!”

“Ember kegyét nem keresem.” — Majd így folytatja:

“Akarok inkább pusztában laknom, Vadon erdőben széjjel-bujdosnom, Hogynem mint azok közt lakoznom, Kik igazságot nem hagynak szólanom...”

Inkább a pusztában való bujdosás, mint a prófétához méltatlan megalkuvás. — Ez volt Kodály Zoltán hitvallása prófétai küldetéséről. Ez a zsoltár az ő zsoltára volt. Szavait, igazságait ezerszer átélte. Ma már közismert a Psalmus megalkotásának körülménye, indítéka és megszire hangzó kiáltásának jelentősége. Kodály az elnyomottak mellé áll, mellőlük kiáltja a “Mene, tekel, ufarszin” döbbenetes próféciaját a földi hatalmasságok felé. S ez az ítélet két évtizeddel később teljesebbé ment! Kell-e ennél nagyobb elégtétel és igazolás prófétai elhivatásának bizonyítására?!

Akinek az életműve ilyen igei párhuzamokba állítható s ennyire szoros kapcsolatot mutat a Szentírás örök érvényű igazságaival, az méltán nevezhető a legnagyobb magyar egyházzenésznek is!

Kodály Zoltán nem kevesebbet tűzött ki életcéljául, mint az “Éneklő Magyarország” grandiózus tervének évtizedeket igénylő valóra váltását. Felmérte, hogy ezt rövid távon s megalapozatlanul lehetetlen megvalósítani. Elgondolásait gondosan lefektette és “Százéves terv”-nek nevezte el. Az általa elkezdett munka folytatását örökségül hagyta az utókorra. S ez egy másik kérdés felvetését teszi szükségessé: mi lett a sorsa annak a gazdag örökségnek, amit az alapító mester nemzetére hagyott? S ez pedig további kérdést vet föl. Vajon egy örökséget méltóképpen átvenni nem annyit jelent-e, mint az örökhagyó művét ugyanazzal az erőbevetéssel folytatni, továbbfejleszteni, mint ahogy azt ő elvárta? A kérdések nem olyan egyszerűek, mint amilyennek látszanak. Először azt kellene tisztázni, miként viszonyul az örökös az örökhagyó végakaratához? Azonosítja-e annak célkitűzéseit a magáéval? Vajon használható-e továbbra is az örökség abban a formájában, ahogy az örökhagyó hagyta? S az örökös gyarapítani kívánja-e azt, vagy minél hamarabb szeretne túladni rajta? A kérdéseket lehetne még folytatni...

Amint az ismeretes, Kodály Zoltán nem zeneszerzői alkotásait tartotta a legnagyobbak életművében, hanem a jövő nemzedék zenei nevelésére szánt több évtizedes munkásságát! Csodálatos jövőről álmodott, és erejének javát ennek megvalósítására szentelte. "Vajon van-e a földtekén még egy olyan ország, melyben a legnagyobb zeneszerző írta volna az óvodás kisemberek dalait vagy az iskolások zenei ábécéjét?" — teszi föl a kérdést egyik méltatója. Ő ezt egyáltalán nem tekintette valamiféle megalázó "áldozat"-nak, sőt azt vallotta: "Senki sem lehet elég nagy arra, hogy a kicsi-

nyek számára írjon." A nevéhez fűződő általános zeneoktatási módszer valójában világhírré emelte a magyar zenepedagógiát, s ahol alkalmazták — és tegyük hozzá akként, ahogy alkotója elgondolta —, ott elérte célját!

Nos, Kodály örökségét talán ezen a téren érte a legnagyobb sérelem. Még életében kellett tapasztalnia a módszerével szembeni nyílt és burkolt ellenállást. Elsősorban az iskolai énekórák számának cinikusan radikális csökkentésére gondolunk. Mekkora ellentmondás, hogy amíg az öt világrész zenepedagógusai évenként egyre nagyobb számban érkeznek a

kecskeméti Kodály Intézet nyári szemesztereire, hogy szétvigyék a tüzet, addig Magyarországon szinte védekező harcot kell vívni a már elérő színvonal és eredmény megtartásának érdekében! Arról a kodályi útmutatásról — hogy tudniillik "az elzárt milliók előtt ki kell tártani a művészet kapuját, s rá kell találni az útra, amelyen a zenét a nép felé, a népet a zene felé közelíteni lehet" — ma már egyre kevesebb szó esik... A nemes művészet iránti vonzódást mintha csak a hivatások exkluzív körére kívánnák szűkíteni. Ugyanakkor a széles tömegek s így a serdülő ifjúság a dekadens, Nyugatról importált kommersz szórakoztató zeneipar mindent elárasztó sivár vásári termékeit fogyasztja gátlás nélkül. S ez alól lassan az egyházi körök sem képesek (vagy nem kívánják?) kivonni magukat...

Ezt a nagy veszélyt ismerték fel azok a méltó utódok, akik a kodályi örökség birtokosainak érzik magukat. Ennek némi reményteltető jelensége az 1978-ban megalakult Magyar Kodály Társaság. Elsősorban "a Kodály-életmű egységének megőrzését" tekintik legfontosabb feladatuknak, illetve "szellemi hagyatékának ápolását és közkinccsé tételét". A társaság elnöke, Szokolay Sándor mondotta: "Nem Kodályért, magunkért kell újra összefognunk!" — s Kodály szavait idézve: "Végre is a saját boldogságunkról van szó." Hogy mi lesz a jövő? "Tündérkert vagy pusztaság?", hogy áll-e majd egyszer a "magyar zene zengő tornya?" — ez a mai és a következő nemzedék nagy kérdése és még nagyobb feladata!

Kodály Zoltán, mint népének szellemi vezére, látnoka és prófétája jó két emberöltőn át vezette nemzetét a pusztaságon keresztül az ígéret földje felé. Ünnepi pillanatokban néki is megadatott, hogy megpillantsa egy villanásnyi időre álmainak távolban felsejlő beteljesülését: az általános műveltség és közös birodalmát. Rajtunk is áll, hogy ez a némelyek számára csak délibábnak tűnő látomás kézzelfogható valósággá váljék!

Bányai Jenő

*

(A cikket a "Szeretettel szolgálunk" c. 1982-es szabadegyházi kalendáriumból kölcsönöztük, rövidített formában. Megjelent Budapesten, 1982-ben.)

OLVASÓINK ÍRJÁK

Our readers write

Mennyei Atyánk iránti nagy hálával gondolok a Rámában eltöltött időre. Valóban várakozásomon és reményemen felüli az a csodálatos eredmény, amit újonnan megindult Szemináriumunkkal kapcsolatban adott az Úr. Meglepett a jelentkező fiatalok többsége és az a lelkesedés és öröm, amit tapasztaltam a hallgatók részéről. A komolyság és buzgalom, magyar nyelvű misszióink fellendülésének reménységére ad alapot.

Gyönyörű volt a Tábor záróünnepélye. Az a tény, hogy a több mint 120 főből álló konferenciázó (beleértve a másodgenerációs kisgyermekket, nagyobb gyermekeket, ifjakat és felnőtteket) mind magyar nyelven szavaltak, beszéltek, énekeltek és imádkoztak — napnál világosabban mutatja, hogy szép magyar nyelvünk él, gyermekeink, ifjaink intelligensek és tudatában vannak annak, hogy minden új nyelv, amit tanulnak, emeli irodalmi és társadalmi értéküket és mindennek felett eleget tesznek annak a missziói parancsnak, hogy az Isten országáról szóló örömhírt a mi magyar nyelvünkön adják tovább magyar népünknek.

Mily gyönyörűen zengett a "fiatalok kórusa", a "nagy énekhar", a zenekar, az énekszólók, a hangszerszólók és végül az egész nagy gyülekezet énekkara, amint szállt az örömhír az énekesek ajkáról:

"Csak egy kis szikra kell, és lángrobban a tűz..."

Valóban a Szent Szellem tüze lángrobbantotta a több, mint 120 főnyi résztvevő szívét. Végül is a rámai táborút után TÁHI hangulatát vittük magunkkal a szívünkben. Élményemet ezzel a két szóval összegezhetem: "Otthon voltam."

Azzal zárom leveletem, amit János apostol ír II. levelének 8. versében: "Vigyázzatok magatokra, hogy el ne veszítsük, amit munkáltunk, hanem teljes jutalmat nyerjünk." Valamint: "Viseljétek gondot magatokra és a nyájra, amelyben a Szent Szellem vigyázókká tett!"...

Kérem mennyei Atyámat, hogy legyen veletek és tegye áldottá munkátokat a gyülekezetekben és a közösségekben.

Szerető testvéretek és szolgatársatok az Úr Jézusban:

Héthalmi Páth Károly

Köd

*Novemberi köd
terpeszkedett széjjel
az éjjel.
Hangtalanul jött,
úgy is távozott a
napfénnel.*

*Az őszi színpompát
csodáltuk a völgyben
csöndben;
mindezt nem láthattuk
volna meg a sűrű
ködben.*

Herjeczki Andrásné

A SZEMINÁRIUM ÉLETÉBŐL

*Newscorner from The American Hungarian School of Theology
— Southern Baptist Seminary —*

TANÁRAINK

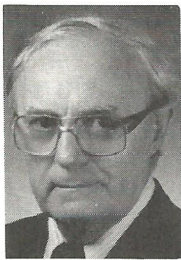
Szeretnénk bemutatni olvasóinknak tanári karunkat. Úgy hiszem, mindnyájan igen áldozatos munkát végeznek. Lelkipásztori, szerkesztői, szövetségi-elnöki, títkári, orvosi vagy épp tanácsadói tevékenységük mellett mindegyikük vállalta a szolgálatot anélkül, hogy bárki is közülük bármiféle honoráriumot kapna.

Kezdjük a sort Haraszi testvérrel, aki iskolánk elnöke és az egyháztörténet professzora.

*

Dr. HARASZI SÁNDOR

Soltvadkerten született 1920. március 2-án. Elemi iskoláit a Bócsai Állami Általános Elemi Iskolában végezte, gimnáziumi tanulmányait Kis-kunhalason a Református Szilády Áron Reál-gimnáziumban. 1938-ban beiratkozott a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetem

Bölcsészeti Karára és Dr. Haraszi Sándor ugyanakkor megkezdte tanulmányait a Budapesti Baptista Theológiai Szemináriumban. 1939-ben a Magyar Királyi Vallás és Közoktatásügyi Miniszter rendeletéből fölvelt nyert a Budapesti Báro Eötvös József Kollégiumba. 1943 szeptemberében tanári oklevelet nyert a Budapesti Magyar Királyi Tanárképző Intézetben (M.A.B. Master of Art), 1944 januárjában a Budapesti Baptista Theológiai Szemináriumtól kapott diplomát (B.D., Bachelor of Divinity), 1944 júniusában a Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetemtől nyert bölcsészet doktori diplomát (Ph.D., Doctor of Philosophy). 1944. április 23-án lelkipásztorrá avatták a Budapest XIII. Váci úti Baptista Gyülekezetben. Az Újpesti Baptista Gyülekezet lelkipásztora 1944—52-ig. 1952—55-ig országos utazó lelkipásztor. 1955—56-ig a Budapest, Wesselényi utcai gyülekezet lelkipásztora. A Budapesti Baptista Theológiai Szeminárium-

nak rendes tanára 1945—56-ig, helyettes igazgatója 1955—56-ig. A Rüsclikoni International Baptist Theological Seminary (Svájc) tanára 1949-ben. A Budapesti Orvostudományi Egyetemen (jelenleg: Semmelweis Orvostudományi Egyetem)

A The American Hungarian School of Theology, Southern Baptist Seminary tanárai és hallgatói, Rama (Ont.), 1982. júl. 2. — Évnyitó istentisztelet és első konzultáció. — Első sor (balról jobbra): Herjeczki Andrásné, pénztáros, Herjeczki A. Géza tanár, dr. Haraszi Sándor elnök-tanár, dr. Almási Mihály dékán-tanár, Herjeczki András tanár, dr. Almási Mihályné iskola-titkár. (Professors, teachers and students of The American Hungarian School of Theology, Southern Baptist Seminary, Rama (Ont.), July 2, 1982. Opening service and first meeting of the class. First row left to right: Mrs. A. Herjeczki treasurer, Rev. Géza A. Herjeczki teacher, Dr. Alexander S. Haraszi president-professor, Dr. Mihály Almási dean-professor, Rev. András Herjeczki teacher, Mrs. M. Almási secretary of the dean.

1951-ben nyert orvosi diplomát. A Budapest XII. kerületi János Kórházban és a Budapest, VII. kerületi Balassa János Kórházban szülész-nőgyógyász szakorvosi kiképzést nyert 1952—56 között. 1956 végén feleségével és öt gyermekével az Amerikai Egyesült Államokba jön azzal a céllal, hogy orvosmisszionárius lesz. A Déli Baptista Szövetség Külmisziós Tanácsa azonban misszionáriusi alkalmazásra túlkorúnak találja.

Az Amerikai Egyesült Államokban kilenc évet tölt el orvosi továbbképzésen és orvosi kiképzésen, általános sebészetben és ráksebsészetben. Rendelőjét 1965-ben nyitja meg. Amerikai kiképzésének befejezése után tevékenyen bekapcsolódik az amerikai és kanadai magyar missziómunkába és az amerikai magyar kulturális életbe. Az Amerikai Magyar Baptista Szövetségben hosszú éveken keresztül Misszió és Irodalmi Bizottsági elnök, később éveken át főtitkár, majd a szövetségnek is elnöke. 1972-ben hozta létre a Lel-

készcsere Programot, amely ez évben ünnepli 10 éves fennállását. Ebben a minőségben az Amerikai Magyar Szövetségben a Lelkészcsere Program koordinátora hosszú éveken át. 1980-tól az Amerikai Kontinens Magyar Baptista Konferenciájának elnöke és az American Hungarian School of Theology, Southern Baptist Seminary elnöke és tanára.

A Billy Graham Evangéliumi Társaság munkatársa és kelet-európai

tanácsadója 1972 óta. Ebben a minőségben készítette elő Billy Graham magyarországi látogatását (1977. szeptember 3–10.), lengyelországi látogatását (1978. október 6–16.) és moszkvai látogatását (1982. május 7–13). Magyarországon Billy Graham tolmácsa volt. (A Billy Graham látogatásáról készült VIDEO-tapet

testvér készítette elő Billy Grahamnek II. János Pál pápával való találkozását Rómában (1981. január 12.) Hosszú évek óta dolgozik azon, hogy Dr. Billy Graham látogatását előkészítse a Német Demokratikus Köztársaságba, a Csehszlovák Népi Köztársaságba, a Román Népköztársaságba és a Bulgár Népköztársaságba

ship Awardját kapta meg az amerikai nyelvi misszió területén végzett eredményes munkájáért.

*

Legutóbbi konzultációnkon (Rama, Ont., 1982. szept. 4–6.) 12 előadás hangzott el. Ezenkívül egy közérdekű tájékoztató, egy szeminárium és két énekóra volt. A 30 diák közül 26-an voltak jelen, s a hiányzó négy is "igazoltan" mulasztott. Örülünk a lelkes diákseregnek és sok erőt, szorgalmat, kitartást kívánunk!

*

Legközelebbi konzultációnk Detroitban lesz megtartva, november 6–7-ig. 6-án délelőtt 10.30-kor kezdődnek az előadások.

Összesen 12 előadásra kerül sor. Vasárnap délután 3-kor zárul a konzultáció.

*

A Zboray könyvtár újabb adománnyal gazdagodott.

Molnár Antalné (Detroit) testvérünktől megkaptuk az ígért könyveket. *Pacsai József* (Detroit) testvértől pedig 30 értékes kötetet kaptunk. A könyvek mindegyike biblia-magyarázat.

Köszönjük testvéreink adományait.

Jelen számunkhoz mellékelünk iskolánkról és könyvtárunkról egy angol nyelvű ismertetőt. Kérjük testvéreinket, hogy juttassák el azt olyan gyülekezetekbe (pásztorokhoz, diakonusokhoz vagy gyülekezeti tagokhoz), ahonnan segítséget remélhetünk iskolánk számára.

Dr. Almási Mihály
dékán

Csodára várva

Csodára vártam, nagy, nagy csodára;
Mert a sorsom keserű volt, sivár.
Úgy állt lelkem szomorú magányba,
Mint levelétől fosztott száraz ág.
Vártam sorsom jobbra fordulását;
Mikor lesz már szárnyaló és szabad?
Nem számoltam az idő futását
És nem kérdeztem, vajon mit takar?
Majd egy percben minden megváltozott.
Megismertem a legnagyobb csodát!
Egy perc nekem új világot hozott,
Mert a Krisztus kegyelme rámtalált.

Kovács Péterné

A The American Hungarian School of Theology, Southern Baptist Seminary tanárai és hallgatói, Rama (Ont.), 1982. szept. 5. — Második konzultáció. — Első sor (balról jobbra): dr. Almási Mihályné iskola-titkár, Herjeczki A. Géza tanár, Héthalmi Páth Károly tanár, dr. Haraszti Sándorné dr. Bán Rozália AMSz képviselő, dr. Almási Mihály dékán-tanár, Herjeczki András tanár, Herjeczki Andrásné pénztáros. (Professors, teachers and students of The American Hungarian School of Theology, Southern Baptist Seminary, Rama (Ont.), September 5, 1982. Second meeting of the class. First row left to right: Mrs. M. Almási secretary of the dean, Rev. G. A. Herjeczki teacher, Rev. C. P. Héthalmi professor, Mrs. Dr. A. S. Haraszti representative of the AMSz, Dr. M. Almási dean-professor, Rev. A. Herjeczki teacher, Mrs. A. Herjeczki treasurer.

mintegy 325 amerikai és kanadai televízió állomás mutatta be egy teljes órán át és utána a Billy Graham társaság 150 ezer elismerő levelet kapott. A lengyelországi látogatásról készített VIDEO-tapet ugyancsak 325 amerikai és kanadai televíziós állomás mutatta be egy óra hosszán át. Ezután 300 ezer elismerő levél érkezett a Billy Graham Társaság minneapolis-i központjába.) Haraszti

ba. Magyar gyülekezeteinket mind Amerikában, mind Kanadában már többször meglátogatta; ugyancsak meglátogatta magyar származású gyülekezeteinket Braziliában és Argentínában több alkalommal. A Magyar Anyanyelvi Konferencia védnökségének tagja, tanácsadója a Baptist Home Mission Board-nak. Ez év februárjában a Home Mission Board Missions in Context Leader-

MISSZIÓ FÖLDEKRŐL

From the Mission Field

DETROIT

"Imé, mily jó és gyönyörűség, amikor együtt lakoznak az atyafiak!"

A zoltáros szavait újból megta-
pasztaltuk augusztus 14–15-én. Szombaton már a déli órákban nagy
sürgős-forgás volt templomunk alag-
sorában. Ünnepre készültünk. A To-
rontóból való testi és lelki rokonok

Wentz Margit (Detroit) és Kuti Kornél (Toronto) házasságot kötöttek, 1982. aug. 14-én. (Margit Wentz /Detroit/ and Kornél Kuti /Toronto/, were married on August 14th, 1982.)

elsőnek érkeztek. A hosszú és meleg út után jólesett a frissítő és hamarosan már nem fáradt utasokat, hanem ünneplőbe öltözött, mosolygó arcú testvéreket láttunk jönni-menni.

Két családnak volt ez az örömnapija. Kuti Sándor testvérék elsőszülött fiukat kísérték el nagyszámú rokonsággal együtt, hogy a Wentz család legfiatalabb tagját, gyülekezetünknek is szeretett leányát elvigyék. Gyülekezetünk olyan, mint egy nagy család; ha kell együtt sírunk és együtt örülünk. Most is így történt. Fájt a szívünk, mert búcsúznunk kellett Margittól, de örültünk is a torontóiakkal, főleg mert a két fiatal örül egymásnak, "mint aki nagy nyereséget talált".

A menyegzői szertartás du. 3 óra-
kor kezdődött. Szép templomunk teljesen megtelt olyan hallgatókkal, akik áldást kívántak az ifjú párnak. A házasságkötés hivatalos részét a gyülekezet volt pásztora, Bógár József testvér végezte angol nyelven. Az alkalmi igehirdetést a helyi lelkipásztor, Herjeczki András testvér a János ev. 17:15–21 alapján tartotta. Testvérünk elmondta, hogy olyan két ifjú lép itt ma frigyre, akiknek nemcsak a szülei, de már a nagyszülők is mindkét részről hitben jártak, Isten gyermekei voltak. Már ez is kötelez a hűségre. Ezeknek a boldog szülőknek és nagyszülőknek van-e, lehetne-e forróbb vágya és őszintébb imádsága itt ma, mint az Úr Jézus Krisztus főpapi imádsága, annak is különösen ez a három mondata: "...szenteld meg őket... őrizd meg őket... tedd eggyé őket Atyám!" Ma ezekben foglalható össze — hangoztatta a fiatalok felé Herjeczki testvér — az érettetek való imádságunk.

A házasságkötési istentiszteletet gazdagította Mrs. Maggie Marton testvér szóló éneke. Krizmanicné orgonált, nagy hozzáértéssel.

A menyegzős vacsora közben még sok szép szolgálat hangzott el. Ekkor került sor a vőlegény pásztorra, Herjeczki A. Géza testvér köszöntésére és a torontói gyülekezet zenészeinek vidám és szép szolgálataira. Ezt az esti műsort ifj. Wentz György, a menyasszony testvérbátyja vezette le, bekapcsolva a családi köszöntőket is.

Az együttörvendezés vasárnap a gyülekezetben folytatódott az Úr lábainál. A reggeli imaórát a Palm Bay, Floridából közöttünk lévő Bánkúti Lajos testvér vezette. Az istentiszteleten pedig Herjeczki A. Géza, a torontói gyülekezet pásztorja hirdette Isten örökérvényű üzenetét.

*

A Wentz családnak volt még más öröme is. Amikor legfiatalabb gyermeküktől elbúcsúztak (mert Torontóban fognak lakni), örömmel üdvözölhették idősebb leányukat, aki férjével és elsőszülött kicsi fiával most költözött haza Brazíliából. Ez az öröm is közös, annál is inkább, mert Daniel és Rose Mary nemcsak kedves gyülekezeti tagok, hanem a zenekar-

Jakab Dániel és felesége négy hónapos kisfiukkal. (Daniel Jakab and his wife with their four-months-old son.)

ban, énekkarban, vasárnapi iskolában hűséges, aktív munkások is.

*

Gyülekezetünk pásztorának, Herjeczki testvérének idősebb leánya: Herjeczki Ildikó, szülei meglátogatására egy hónapra Detroitba érkezett. Ami a pásztorunknak öröm, az mindnyájunknak is az. Egy hónap nagyon rövid idő, úgy elröpült, mint egy gondolat, de elég volt arra, hogy Ildikót megszeressük és a szívünkbe zárjuk.

Herjeczki testvéreket még egy öröm érte, mert közben odahaza Olga lányuknak gyermeke született. Gyurik Róbert névre hallgat. Gratulálunk a hatodik unokához.

*

Július 31-én, szombaton egy ritkán látott kedves vendégünk érkezett: Steiner József testvér, a Trans World Radio (Monte Carlo) magyar műsorának program vezetője. Szombaton este vetített képes előadást tartott. Vasárnap a délelőtti istentiszteleten Steiner testvér hirdette az ígét.

A krónikás

CLEVELAND Ezüstmenyegző

Lant Theofil és kedves felesége Bretz Márta szeptember 12-én ünnepelte 25. házasságkötési évfordulóját. A családi körben megtartott

ezüstmenyegzőn az édesapa, Lant Emil és dr. Almási Mihály lelkipásztorok szoltak az Igéből, valamint a vendéglátó családhoz baráti szálakkal kötődő római katolikus lelkipásztor.

Urunk gazdag áldását kívánjuk testvéreink további életére és kívánjuk, hogy az Úrtól kapott talentumaikat jól hasznosítsák.

*

Szeptember 8-án kedves vendége volt gyülekezetünknek. *Leonard Meznar* zsidó misszionárius testvérünket üdvözölhattuk körünkben, aki beszámolt szolgálatáról, és elmondta megtérése történetét.

Clevelandban a Buckeye Roadon 1947-ben egy megtért zsidó fiú hívta először a gyülekezetbe. Beméltkezés után igen sokat szenvedett a családban, de végül szülei is megtértek. Úgy érezte, hogy mivel ő egy zsidó fiú által jutott Jézushoz, a zsidók között kell misszióznia. 25 éve dolgozik a braziliai misszióban. Magyarországra és Izráelbe igyekezve szakította meg útját Clevelandban.

TORONTO—RÁMA Családi üdülés — 1982

Augusztus első két vasárnapján a *Táborban* tartottuk gyülekezeti összejöveteleinket. A két vasárnap között aztán a gyerekek voltak a tábor "urai". Értük történt minden.

Délelőttönként 10–12-ig versenyekkel, énekekkel mozgalmassá tett bibliaórán vettek részt. Közös kezdés után 4 csoportban folytatódott a foglalkozás, melynek fő témája: *Én az Övé, Ő az enyém*.

Hétközben több, mint 30 gyermekkel foglalkoztunk. A két hétvégén pedig újabbak is csatlakoztak hozzájuk. Sámuel, Dávid, Péter és Eszter — ezek voltak a bibliakörök nevei. S a csoportvezetők: Werle Henrikné, Tóth Gyözőné, Janó Rudolfné, Herjeczki Gézőné és a lelkipásztor. A foglalkozások magyarul folytak. Sokat beszélgettünk Magyarországról is.

Nagyon élvezték a gyerekek, hiszen majdnem mindannyian Kanaában születtek. Egyik este diaképet vetítettem Budapestről, az ország templomairól, imaházairól és Jánoshalmáról. Akik jobban érdeklődtek, vagy volt kedvük az olvasásra, hazai nyelvkönyveket nyerhettek, az Anyanyelvi Konferencia külföl-

Mit hoz majd a hét? A képen a családi üdülésen résztvevő gyerekek láthatók tanítóikkal. (What will happen this week? Children on the family vacation with their teachers.)

Egy-egy igevers vagy történet elmondásáért színes matricát kaptak a gyerekek. Az éneklap hátoldala a felragasztott matricákkal, szorgalmukról is tanúskodik. (A sticker was the reward for reciting a verse or a story from the Bible. The back of the song sheet with all the stickers gave proof of their diligence.)

dön élők számára készített kiadványai közül.

Minden este fél 8-kor közös áhitatot tartottunk. Ennek első felében a gyermekek — a szülők és a táborban tartózkodók előtt mondták el (egymással is versenyezve), amit az nap tanultak. A szülők, nagyszülők számára nehéz, de mégis hasznos, szép

8 napot töltöttünk együtt. Öröm volt látni a gyerekek jókedvét. Az Úr őrizze meg őket!

Táborzáró konferencia 1982. szeptember 4–6.

Jelige: TANÚIM LESZTEK.

Nagyszerű hangulatban telt el mind a 3 nap. A jó lelkületet való-

szerűleg a szemináriumba járók serege teremtetette meg. Bár szoros volt a program most is, jutott mindenre idő.

A táborzáró szombaton este egy egyszerű disznótoros vacsorával kezdődött, melyet ez évben is Somo gyi testvérék rendeztek. Este 8 óra kor kezdődött az első konferenciai istentisztelet, s ezen már megtelt imaházunk. Dr. Almási Mihály clevelandi lelkipásztor a Máté evangéliuma végén található misszió-parancs alapján evangélizált. Előtte és utána számtalan vers, ének és zeneszám hangzott el. Héthalmi-Páth Károly testvér vezetésével sok-sok ének és zeneszámot adtak elő a Detroitból, Clevelandból és Torontóból hangszerikkel és éneklő kedvvel érkezett fiatalok. A hallgatók között sokan voltak Buffalóból, ketten Magyarországról (Herjeczki Ildikó és Rűck Dóra) és máshonnan is. Az éjszakába nyúló tábortűz mellett, amikor már csendesedett a tűz, de nem a jókedv, ezt énekeltek: "...rakd meg, rakd meg Kuti testvér azt a tüzet, ki tudja, hogy mikor látunk megint ilyet!"

Vasárnap délelőtt Héthalmi Páth Károly testvér tartotta az imaórát, Herjeczki András detroiti lelkipásztor pedig az igehirdetést. Az úrvacsorát a helyi lelkipásztor osztotta ki a népes gyülekezetnek. Az esti istentiszteleten folytatódott a szolgálatok hosszú, de változatos sora. Dr. Haraszi Sándorné testvér élete eseményei közül szólt néhányról, alapgon dolatunkhoz kapcsolódva.

Az igehirdetést Herjeczki Géza torontói lelkipásztor tartotta Cselekedetek 4:13–31 alapján. Héthalmi testvér több éneket hozott a konferenciára. Az egyik ének témánkhoz kapcsolódó, újra és újra ismétlődő szavaival biztattuk egymást több, mint 100-an: "Add tovább" — az örömhírt! Ezzel az énekkel fejeztük be vasárnap esti együttlétünket.

Herjeczki Géza

"Menjete be az ő kapuin hálaadás sal, tornácaiba dicséretekkkel; adjatok hálákat néki, áldjátok az ő ne vét!" (Zsolt 100:4.)

*

"És az Istennek békessége uralkod jék a ti szívetekben, amelyre el is hí vattatok egy testben; és háládatosak legyetek." (Kol. 3:15.)

"EL NEM HAGYVÁN..."
"Not forsaking..."

Az Észak-Amerikai Egyesült Álla mokban sok baptista gyülekezet van, különböző baptista szövetségekben.

Az egy városban lévő több gyüle kezet így nagy lehetőséget ad arra, hogy egyes atyafiak vándoroljanak a gyülekezetek között. Egyszer-egyszer meglátogatni egy másik gyülekeze tet; nem gondolom, hogy rossz. Az állandó ide-oda mászkálás viszont nem jó se a gyülekezetekre, se a ta gokra nézve, különösen ott, ahol kis korú gyermekek is vannak.

Magyar nyelvet használó gyüleke zetekben előfordul, hogy a testvérek messze laknak a magyar gyülekezet től és néha meg-meg látogatják talán az otthonukhoz közel levő angol nyelvet használó gyülekeze teket. Előfordul, hogy a magyarul be szélő szülők gyermekei, unokái angol nyelvet használó gyülekezetbe jár nak, mert már itt születtek és jobban értik az angol nyelvet, ami részben természetes. Egy-egy családi ese mény, nagy ünnep alkalmával a szü lők aztán elmennek a magyar gyü lekezetből az angolba. Az ilyen al kalmaknál az amúgyis kis létszámú magyar nyelvet használó gyülekezet be még kevesebben jönnek. Ezeket a tényeket megváltoztatni szinte le hetetlen. Tudom, a legtöbb lelki pásztor családjának is tekinti a gyü lekezetet, felelősséget érezve a ta gokért.

A szűkebb testi-családi körben este mindenkit hazavárunk, és ha valaki nem jön haza, a szülőket, gyermekeket aggodalom fogja el, különösen, ha kocsit is hajtanak a gyermekek. Ismertem egy édes anyát, aki addig nem feküdt le éj szaka, amíg mindenki haza nem jött és a gyermekek ezért mindig igye keztek minél előbb haza menni.

Sokszor a lelkipásztor is így van, ha valaki nem jelenti be előre, hogy nem lesz ott az összejövetelen, isten tiszteleten. Beteg-e a hiányzó? Va lami nehézség jött közbe? Autó baleset, vagy elromlott a kocsi? Ta lán félreértés, sértődés van? A lelki pásztor számára lelkileg nem meg nyugtató, ha nem tudja hol van a reá bízott nyáj több tagja.

Elsősorban az szükséges, hogy a gyülekezet tagjai hűek legyenek a gyülekezet Urához, fejéhez, az Úr Jé zus Krisztushoz, és aztán a gyüleke zethez, amely Pál apostol szerint olyan drága, hogy az Úr Jézus Krisz tus önmagát adta érte. Nekünk nem a prédikátorhoz, szülőkhöz, bará tokhoz való hűség miatt fontos a gyülekezetbe jönni, hanem elsősor ban az Úr Jézus Krisztus miatt.

Testvéreim, gyülekezeti tagok, munkások, tiszteljük meg az Úr szol gáját, a lelkipásztort azzal, hogy tu dassuk vele, ha nem jövőnk a gyüle kezetbe, amilyen előre csak lehet. Amennyire csak lehetséges, ne vándoroljunk egyik gyülekezetből a másikba. Legyünk hűek először is az Úr Jézus Krisztushoz, aztán a gyülekezethez, és jelenlétünk adjon biztatást, lelki szárnyakat Isten szol gájának, a lelkipásztornak.

"EL NEM HAGYVÁN A MA GUNK GYÜLEKEZETÉT, AMI KÉPPEN SZOKÁSUK NÉME LYEKNEK, HANEM INTVÉN EGYMÁST ANNYIVAL INKÁBB, MIVEL LÁTJÁTOK, HOGY AMA NAP KÖZELGET" (Zsid. 10:25).

Hunter-Vadász János

MISSZIÓÚTI BESZÁMOLÓ

Report from a mission trip
(1982. július 21—augusztus 17.)
(Folytatás)

Csehszlovákia, Prága aug. 9—11.

Rövid itt tartózkodásom alatt részletes megbeszéléseket folytattam Dr. Pavel Titera-val, Rev. Svec-cel, Rev. Jan Kriska-val (a Csehszlovák Baptista Unio elnöke, főtítkára, illetőleg alelnöke), Dr. Mirejowski-val és Mr. Hruza-val (az Állami Egyházügyi Hivatal igazgatója). Prágában ért egy telefonhívás, hogy menjek vissza Moszkvába.

NDK, Berlin augusztus 11—14.

Megbeszéléseket folytattam Peter Heinrich-el (az Egyházügyi Hivatal főosztályvezetője), Dr. G. Will (külügy) és Frau Stephan (külügy) jelenlétében.

Ugyancsak megbeszéléseket folytattam Rev. Manfred Sult-al és Rev. Hans Günther Sachse-val (az Evangéliumi Szabadegyházak elnöke, illetőleg az ifjúsági osztály vezetője).

Szovjetunió, Moszkva aug. 14—17.

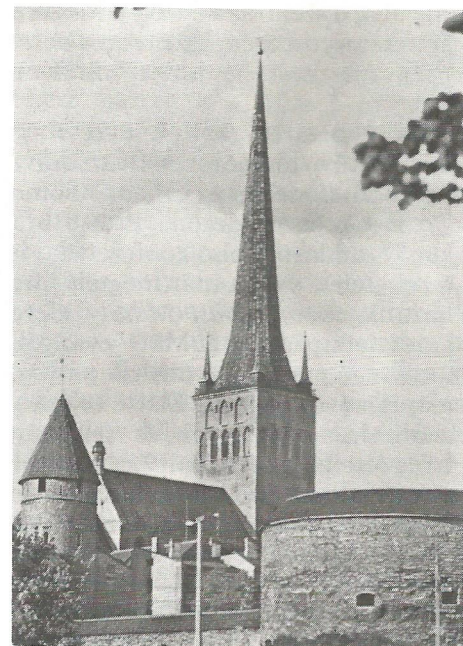
Tovább folytattam a megbeszéléseket Philaret metropolitával, V. V. Fitsev-vel, a SOVINFILM vezetőkkel, Mr. Yuri I. Kulakov-val és Mr. Valentin I. Belovolov-val. Warren Zimmermann-nal (USA nagykövet-

ségi tanácsos) és Mr. Wayne Leininger-rel (USA konzul). Ismét prédikáltam a Moszkvai Baptista Templomban (aug. 15. vasárnap délután). Ez alkalommal is egy húsz év körüli fiú és két hasonló korú leány fogadta el Jézus Krisztust.

Megjegyzés:

Minden országban, ahol megfordultam, hivatalos meghívót adtam át az egyházak vezetőinek, hogy küldjenek képviselőket az 1983. júl. 12—21. között Amszterdamban tartandó Utazó Evangélisták Nemzetközi Konferenciájára. Ezt a konferenciát a Billy Graham Evangelistic Association rendezi. Mintegy kétezer (2.000) résztvevőt várunk a világ minden részéről; Ázsiából, Afrikából, Ausztráliából, Dél-Amerikából és a kelet-európai szocialista országokból is. A konferencia célja a mi korunkban hatásos evangélizáló módszerek megbeszélése, egymástól eltérő politikai és gazdasági rendszerekben élő emberek barátságának művelése és a nemzetek között való béke előmozdítása.

Dr. Haraszi Sándor

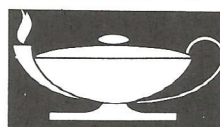
A tallini (Szovjetunió, Észtország) baptista templom. 124 méter magas! 1982. augusztus 7—8-án itt prédikált dr. Haraszi Sándor testvér. Reméljük, hogy dr. Billy Graham legközelebbi szovjetunióbeli útján evangélizálni fog ugyanitt. (The Baptist Church in Tallin, Estonia, Soviet Union / 124 meters high/, where Dr. Alexander S. Haraszi delivered sermons on August 7-8, 1982. We hope that Dr. Billy Graham will also evangelize in the same Church during his next trip to the Soviet Union.)

KIS MÉCS

Gyermek rovat

Little Lamp — Children's Column

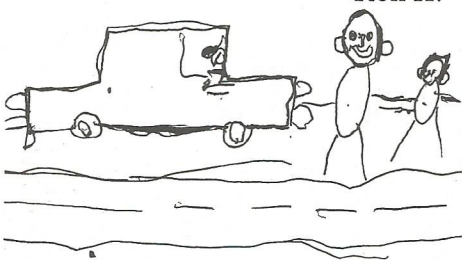

KEDVES GYEREKEK!

Remélem emlékeztek még, hogy miről is írtam legutóbb. Mielőtt folytatnám beszámolómat, szeretnék közölni egy levelet.

“Kedves Paidagóosz!

Sajnos én még nem tudok írni, így megkértem apukámat, hogy írjon helyettem. De rajzolni azt tudok neked. Kérlek azért, válaszolj nekem is.
Roli K.”

Kedves Roli! (Krasznai Roland, Torontó)

Örülök, hogy megkérted apukádat a boríték megcímzésére. Az autó nagyon szép. Várom a következő rajzot és a levelet.

— Paidagóosz —

A KÜLDETÉS

(Folytatás)

Elindultam a szőnyegen. Pár lépésre voltam csak a különös gömbtől. Beléptem. Majdnem sötét volt. Először semmit se láttam. Néhány másodpercig állhattam, amikor a jólismert hang megszólalt: PAIDAGÓSZ! — A hang irányába fordultam. — Egy férfi állt előttem. Igen határozott arcvonásai voltak, de barátságosnak tűnt. Mintha egy

kicsit mosolygott volna. Mindenesetre az volt az érzésem, hogy nem egészen olyan, mint én. A bőre fényes volt. Világoskék overall volt rajta, a derekán övvel átfogva.

— A nevem Angelosz — mondta. A Globusz-12 pilótája vagyok, szolgálatra jelentkezem. A Tanító küldött. Parancsolj velem!

— Nem tudtam megszólalni a csodálkozástól. Gondolkodni próbáltam: Ezek szerint ez a különös jármű az én rendelkezésemre áll, azaz én vagyok a parancsnok. Van egy szárazon, vízen és levegőben egyaránt mozgó “gömb-autóm”, méghozzá “sofőrrel”!

Angelosz — gondolkodtam tovább —, persze, a név azt jelenti, hogy angyal, küldött, megbízott. No ez furcsa. — És az én nevem?

A paidiosz azt jelenti, hogy gyerek, az ago meg, hogy vezetni, hozni, vinni, irányítani, a Paidagóosz tehát: gyerekevezető, akinek az a dolga,

hogya a gyerekeket hozza-vigye. — És most már van egy gömbautóm is! Hát persze! Azért küldte a Tanító a Globusz-12-t, meg a pilótát, hogy nekem könnyebb legyen összegyűjteni a gyerekeket a nagy fa alá, ahol a Tanító iskolát akar nyitni! Ez remek! — Máris indulunk! — mondtam.

(Nagyon tetszett a feladat. Gyerekkoromban, amikor a sárga iskolabuszra vártam, mindig arról álmodtam, hogy milyen jó lenne vezetni a buszt, most meg lám, egyszerre parancsnok lettem — mégpedig egy "iskola-úrhajón", vagy minek is nevezzem ezt a furcsa gömb-csodát?!) Angelosz, a pilóta, amint kiadtam az indulási parancsot, vigyázzba vágta magát (jól állt neki a kék overall), majd beült a vezetőfülkébe. Most tűnt föl nekem először, hogy milyen óriási ez a gömb. Eddig nem is volt időm arra, hogy körülnézzek. Alighogy szemügyre vettem a vezetőfülkét, a különös "műszerfalat", melyen egyetlen gomb, egyetlen kapcsoló sem volt, inkább egy TV képernyőhöz hasonlított, halk zúgást hallottam. A szőnyeg felgördült a helyére. A gömb bezárult. Egyre nehezebbnek éreztem magam, majd meg szinte súlytalannak. Oda akartam menni a pilótafülkéhez, de ahogy léptem egyet, fölemelkedtem. Amikor újra mozdultam, szinte már úsztam a levegőben.

— Angelosz a pilóta hátranézett. Hová megyünk? — kérdezte. Sajnos, fogalmam sincs — válaszoltam kétségbeesve — talán éppen "fejfelé" helyzetből.

— A gömb-jármű belső falai hirtelen megvilágosodtak. Különös, ködös színfoltok vibráltak rajta. Valami csoda történhetett, mert egyik percről a másikra otthonosan éreztem magam. Pici mozdulatokkal manőverezve körbefordultam a levegőben. Az egész gömb belseje olyan volt, mint egy óriási térhatású gömb vetítővászon. Kitisztult a kép. Mindenütt gyerekarcok. Kisfiúk, kislányok, fehérek, feketék, kínaiak és indiánok, mongolok és arabok, spanyolok és olaszok. Életemben soha nem láttam ennyi gyereket, és főleg nem így, minden népből, fajból. A vezetőfülke műszerfal-szerű képernyőjén pedig megjelent a Tanító képe. (Most is bordó köntös volt rajta.) Szelíden mosolygott és ezt mondta: Paidagógosz! Érted-e, mi a szolgálataid? Igen — mondtam. Ezekhez a

gyerekekhez küldesz. Őket kell elvinnem a te új iskoládba. — Így van — bólintott. Én foglak vezetni. Figyeld a képeket és megtudod, hová kell indulnod.

(Folytatjuk)

Várom a leveleiteket! Örülnek, ha lerajzolnátok a Tanítót és Angeloszt, no meg a "gömb-autót". Szeretettel köszönt benneteket: — Paidagógosz —

IRODALMI VASÁRNAP

November 14.

Literary Sunday: November 14

Az 1982-es Irodalmi Vasárnap kapcsán elsősorban Konferenciánk hivatalos lapjáról A KÜRT-ről szeretnénk szólni. Konferenciai határozatunknak megfelelően A KÜRT 12 oldalasra bővült. Örömmel mondhatjuk, hogy nem gond a 12 oldal "megtöltése", sőt! — olyan sok jó anyagunk van, hogy esetenként 2x12 oldalra is elegendő lenne.

Ezt a számot az IRODALMI VASÁRNAP és a HÁLAADÓ ÜNNEP kapcsán tovább bővítettük. A régi 8 oldalhoz viszonyítva ez a 16 oldalas szám pontosan 100%-os terjedelem-növekedést jelent.

A KÜRT jelenleg 700 példányban jelenik meg. Terjesztjük Észak-, Dél- és Közép-Amerikában, Ausztráliában, Európában (Magyarország, Csehszlovákia, Románia, Jugoszlávia, Ausztria, Svájc, Svédország, Német Szövetségi Köztársaság).

Évi költségvetési tervünkben a következő kiadási tételek szerepelnek:

1. Nyorndaszámla:	\$7200.00
2. Postázás:	2500.00
3. Járulékos költségek (levelezés, telefon, jutalomkönyvek, bibliajelzők, csomagolóanyagok, útiköltség, stb.)	2300.00
Összesen:	\$12,000.00

Egy-egy szám tehát összesen, hozzávetőlegesen 1000.00 dollárba kerül. A július 1-től számított költségvetési év bevételei (kerekítve) a következők voltak:

1. Előfizetések:	\$2400.00
2. Fölajánlások: (Rama, Ont. 1982. júl. 2—6.)	2285.00
3. Célgyűjtés (perselyes): " "	700.00
Összesen:	\$5385.00

Eddigi bevételünkből tehát ezt a novemberi számot tudjuk még kifizetni.

A Rámai Konferencián történt fölajánlások összege 3345.00 dollár volt (v.ö. A KÜRT 1982. aug. 7. oldal. Itt névszerinti listát hoztunk!). Ebből eddig 2285.00 dollár érkezett be a lap pénztárába. Részletezve:

Dr. Haraszi Sándor \$1000, dr. Almási Mihály 150, Herjeczcki András 50, Herjeczcki Géza 50, Kun Gyula 20, Csercsa Balázs Can. 100, Burzuk János Can. 50, Pass Imre Can. 50, Forrás Ede 100, Marton Sándor 100, Osváth Lajos 50, Podopni János Can. 50, id. Kuti János Can. 50, Lendvai Dániel 100, Székelyhidi Erzsébet Can. 65, Zeke Zoltán 150, Szalai József Can. 100, Werle Henrikné Can. 50. Összesen: \$2285.00. — Itt is szeretnénk megköszönni testvéreink segítségét és áldozatvállalását!

A Rámai Konferencián elmondtuk, hogy a pénzünk a decemberi szám előállításáig elegendő, és azt kértük, hogy a fölajánlásokat lehetőleg dec. 1-ig küldjék be. A fenti testvéreken túl még 13-an tettek fölajánlást. (Nevük és az összeg az augusztusi szám 7. oldalán megtalálható.) Most szeretnénk arra kérni testvéreinket, hogy küldjék el fölajánlásait! E nélkül lapunk megjelentetése nem lehetséges. Pénztárosunk címe: Mrs. Maggie Marton, 1162 Fort Street, Lincoln Park, Michigan 48146.

A konferenciai felajánlásokon kívül kapott adományokat is szeretnénk itt nyugtázni és megköszönni: dr. Katzenbach Tibor \$100, Hubai Klára 50, Mohácsi Árpád 50, Mrs. S. Papp Can. 20, Kirják János 20, Mátyás István

20, Lőrinc István 50, Kosa Klára Can. 15, Szabó László 20, Kiss Anna 5. Összesen: \$350.00.

(Természetesen az előfizetéseket A KÜRT nem közli, ezek a pénztár-könyvben vannak nyilvántartva.)

A 3345.00 dolláros felajánlásból várunk még 1060.00 dollárt. Ez az összeg a decemberi számra lenne elegendő.

Pontosan 6 szám költségei (1983. jan. — júniusig) hiányoznak, azaz a felajánlások befizetésén túl 6000.00 dollárra lenne szükség a költségvetési év végéig.

Szerkesztőségünk, Konferenciánk Végrehajtó Bizottságával karöltve, azt javasolja a Gyülekezeteknek, hogy az IRODALMI VASÁRNAP legyen A KÜRT napja! Ezen a napon az ifjúsági szolgálatok anyagát válogassuk össze A KÜRT-ből. Énekelje a Gyülekezet A KÜRT-ben közölt énekeket, stb.

Az IRODALMI VASÁRNAPON gyűjtsünk külön A KÜRT-re! E vásárnap perselypénzét is ajánljuk fel lapunk céljaira! Bizonyára mindnyájan szívesen olvassuk A KÜRT-öt. November 14-én áldozatunkkal is bizonyíthatjuk: Szeretnénk, ha kedves újságunk 1983-ban is megjelenne! "Hálával áldozzál az Istennek és teljesítsd a Felségesnek tett fogadásaidat!" (Zsolt 50:14)

"Ki-ki amint eltökölte szívében, nem szomorúsággal vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten!" (2Kor 9:7)

— A Szerkesztőség —

Élő kövek

Mindannyian élő kövek vagyunk, bele kell épülnünk az örök házba, munkál rajtunk a Mester kalapácsa, bár konokul felszikrázik dacunk.

A falba simulni nem akarunk; mind csúcs szeretnénk lenni, dísz, ciráda: harsányan harsonázni a világba talmi dicsőségünk, vélt igazunk.

Ne sértsen vak gőgünk hiú sírása, köszöri rajtunk Krisztus, ég Királya! És rakj helyünkre, bárhogy lázadunk!

Falazz alapba, tégy kupolára, boldog, kit kezded faragott simára, mert tudjuk már: élő kövek vagyunk!

Willax Erzsébet

NŐI ROVAT

Women's Column

Az élet őszen

Szép a tavasz. Amikor szelíd fuvalmak lengedeznek az újra zsendülő rétek felett, ezüstszürke barka integet az erdő szélén, rügyek duzzadnak az ágakon, és ezer meg ezer virág emeli fel kis fejét a föld meleg takarója alól, akkor minden életet lehel, fiatal, üde életet.

De az ősz is szép. Mélyzölden ragyog még a mező. Betakarították már az aranyló gabonát, s a tarló a farmerek szorgos munkája nyomán barna, dúsan barázdált szántófölddé változott. Leszüretelték az édes, érett gyümölcsöt, és a földre szelíd, jóleső nyugalom borul. A fák hasonlíthatatlan szépségben pompáznak. Arany és bíbor izzik mindenfelé. S bár a halál jele, ha erdő-mező ilyen színpompába öltözik, mégis az élet ereje és a visszatérő tavasz bizonyossága nyilatkozik meg benne.

Az élet májusát sok költő énekelte már meg lelkes szavakkal. Joggal, hiszen Isten az embert örömmre teremtetten, és Ő, minden élet és minden szeretet jóságos ajándékozója, szívesen fogadja embergyermekai ujjongó háláját.

De az élet őszenek is megvannak az énekei. Egyedülálló harmóniában, ezerféle hangon csendülnek fel figyelő fülünk számára. A mély moll-akordok, amelyek úgy járják át a lelket, mint irgalomért kiáltó zsoltár visszhangjai, csodálatosan oldódnak fel egy tiszta, boldog, ujjongó énekben, s lágy, mennyei hangon halkulnak el: "Ámen! Halleluja!"

Hatalmasan szíven talált ez az ige a Galáciai levél 6. részének 10. verse: "Ezért tehát, míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben." Ez ugyan szól az Úr Jézus gyülekezete minden tagjának, fiatalnak és öregnek, de az idősek számára egészen különös csengése van. Egyfelől megerősíti

a már nagyon határozottan érzett igazságot: *időd ki van mérve!* Az évek sebesen és egyre sebesebben szállnak el. A homokóra szemecskéi láthatatlanul peregnek, és hal-kan figyelmeztetnek: Amit tenni akarsz, tedd meg hamar! Másfelől azt kiáltja felénk ez az ige: *Van még tennivalód!* Amíg lélegzel, amíg erőd van, amíg a földön élsz, feladatod is van, és az a *te feladatod!* Szolgálhatasz még csendben, elrejtetten, élhetsz Istenednek, élhetsz embertársaidnak, alkalmat kereshetsz arra, hogy örömet szerezz, és dicsőítheted Jézus Krisztus drága nevét.

Nemrég elvonult lelki szemeim előtt az Úr néhány idős szolgájának és szolgálóleányának élete. Milyen gazdag volt a magvetésük! S milyen gazdag volt már itt a földön is az aratás! Olyan szívet-lelket üdítő azokkal találkoznunk, akiknek az élete a zsoltárigét illusztrálja: "Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libanoni cédrus... A mi Istenünknek tornácaiban virágzanak, még a vén korban is gyümölcsöznek, kövérek és zöldellők lesznek" (Zsolt 92:13–15).

Tegyünk jót! Óriási feladat ez. Egy kedves, idős özvegyasszony, amíg csak látása megengedte, ruhadarabokat kötött sokgyermekes családoknak. Egy másik, akit betegsége házhöz kötött, áldott lelkigondozó volt, levelekkel igyekezett a rábízottaknak segítségére lenni és szolgálni. Egy idős férfi sok mindenben elfogadta a fiatalok segítségét, de közben lelkigondozójukká lett. Ezek mind igen egyszerű, mindennapi dolgok, de ha ezzel a céllal végezzük őket: "Míg időnk van, tegyünk jót!" — földöntúli fényt nyernek. Figyeljünk fel a mondat folytatására is: "Leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben!" Jót tenni Jézus Krisztus tanítványával, a dicsőséges Fő kedvéért testének egy tagját felüldíteni, kimondhatatlan áldást jelent!

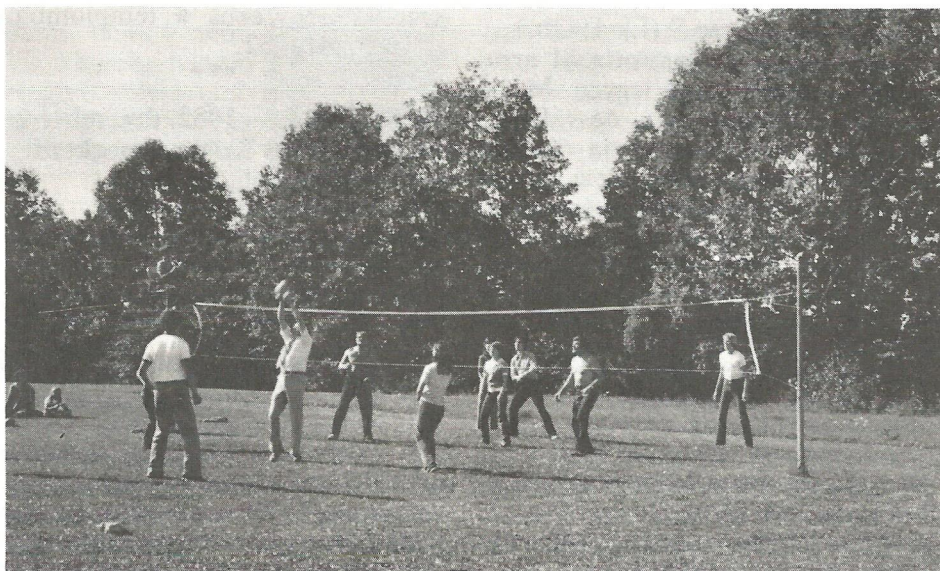
Ahhoz, hogy igazán jót tudjunk tenni, szeretet szükséges. A szeretet találékonnyá tesz, utat, módot talál arra, hogy pénzzel és egyéb adománnyal szolgáljunk. A szeretet megőriz a lelki érzelmeszedéstől. Az igazi szeretet a Szentlélek gyümölcse, és csak az isteni szeretetforrás által újulhat meg bennünk naponként.

Rappard Dóra

KONFERENCIAI KÉPEK — PICTURES OF THE CONFERENCE

A gyülekezet — The Congregation

Röplabda — Volleyball

Kötélhúzás — Tug-of-war

HÁLA

*Hála, hogy újra itt a reggel,
Hála tenéked Istenem.
Hála, hogy minden gondom hittel
Terád vehetem.*

*Minden barátért hála néked.
Minden szívért hálát adok.
Hála, hogy minden ellenségnek
Megbocsáthatok.*

*Hála a munkahelyemért is.
Minden parányi örömemért.
Hála, hogy annyi a szép is,
Dalt adsz és zenét.*

*Hála a bűért, bánatért is.
Hála, ha jó szó jut nekem.
Hála, hogy utat mutatsz nekem,
Hogy azt követhetem.*

*Hála, hogy érthetem szent Igédet.
Hála, hogy lelked küldöd el.
Hála, hogy minden embert szeretsz
Távol és közel.*

*Hála, hogy mentő irgalmadnak
Nincsen határa, Istenem.
Hála, hogy szívem hálát adhat
Ma és szüntelen.*

*M. Schneider éneke.
Fordította: Turmezei Erzsébet*

*“Az a szeretet, amit nem lehet ész-
revenni, még nem is szeretet.”*

HIRDETÉS

Announcements

MEGJELENT

Bretz Emil

lelkipásztor testvér új könyve:

AZ ÉLET FORRÁSA

A könyv 98 rádiós prédikációt tartalmaz. Az 5. oldalon látható a szerző fényképe, fölötté Ezsaiás könyve 42. részének 3. verse olvasható: **“Isten a megtört nádat nem veti meg és a pislogó méceszt el nem oltja.”**

Bretz testvér életrajzát dr. Harangi László református lelkipásztor ismerteti bevezetőben, majd következnek az egyéni hangú, mindig evangélizációs kicsengésű prédikációk.

A könyv a Clevelandi Magyar Bethánia Gyülekezet könyvtérjesztésében kapható. — Ára: 4.50 US dollár.

OLVASD AZ IGÉT

READ THE WORD OF GOD

VASÁRNAP — 1982. december 5.
Lukács evangéliumának célja
(Lk 1:1—4, 5:29—32, 8:19—21, 9:18—22.)

Aranymondás: "Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket a megtérésre (Lk. 5:32).

Lukács evangélista úgy mutatja be az Úr Jézust, mint a világ megváltóját. Az Úr Jézus azt a szolgálatot végezte, amire az emberiségnek szüksége volt. A farizeusok bíralták, mert ő feladatának tartotta azt, hogy mindenkinek, személyválogatás nélkül szolgáljon. Az Úr Jézus hangsúlyozta, hogy Isten engedelmességet kíván tőlünk. Igyekezett tanítványait előkészíteni az Ő halálára és feltámadására. Isten ígését hozta közénk, és a bűnösöket megtérésre szólította fel.

*

Napi elmélkedések:

- Nov. 29. H. Isten által vezetett író.
Lk 1:1—4, ApCsel 1:1—3.
Nov. 30. K. Lukács, a hűséges barát.
2Tim 4:6—11.
Dec. 1. Sz. Útmutatás a hívők növekedésére.
2Tim 3:12—17.

REJTVÉNYFEJTŐK JUTALMA

Prizewinners

A szeptemberi számban megjelent Bibliai TOTO-szelvény kitöltésekor 13 plusz 1 találatot értek el: Mrs. Joseph Boeke, Priscilla Fehér, Mrs. Mary Forrás, Mrs. Helen Mezei, Kuti Sándorné, Krasznai Béla és neje, Ifj. Szabó Bálint és neje, Szabó Gabriella. Közülük **könyvjutalmat nyert**: Kuti Sándorné.

*

Az októberi keresztrejtvény helyes megfejtése a következő:

Vízszintes 29: Erőt
Függőleges 4: vesztek
Függőleges 3: és
Függőleges 32: tanúim
Függőleges 9: lesztek
Függőleges 7: min-
Függőleges 37: denütt.

Összeolvasva tehát: Erőt vesztek és tanúim lesztek mindenütt.

— Mirjám —

"Áldom az Urat minden időben."
(Zsolt 34:2.)

Dec. 2. Cs. A betegek orvosa. Lk 5:27—32.

Dec. 3. P. A hívők családja. Mt 12:46—50.

Dec. 4. Sz. Vezető, akinek meg kell halnia. Lk 9:18—22.

Dec. 5. V. Az Úr kegyelmes. Zsolt 103:1—12.

VASÁRNAP — 1982. december 12.
Jézus születésének ígérete.
(Lk 1:39—56.)

Aranymondás: "Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse." (Lk 1:42b.)

Isten Máriát választotta ki arra, hogy a Messiás anyja legyen. Mária megijedt, zavarba jött, de vállalta, amit az Úr kívánt. Mária dicsérte Istent. A Szent Lélek volt a közép-pontban az ígértétételkor és a feladat felismeréskor. Az angyal az ígért Messiás küldetéséről szólt.

*

Napi elmélkedések:

- Dec. 6. H. Az Úr útjának előkészítése. Ézs 40:3—5, 10—11.
Dec. 7. K. Dávid leszármazottja. Ézs 11:1—5, 10.
Dec. 8. Sz. Egy gyermek születik. Ézs 9:2—4, 6—7.
Dec. 9. Cs. Gabriel szavai Máriához. Lk 1:26—33.
Dec. 10. P. Mária éneke. Lk 1:46—55.
Dec. 11. Sz. Angyali üzenet Józsefnek. Mt 1:18—25.
Dec. 12. V. Krisztus és Isten háza-népe. Zsid 3:1—6.

VASÁRNAP — 1982. december 19.
Jézus születése és gyermekkora.
(Lk 2:4—7, 22—35, 51—52.)

Aranymondás: "Jézus pedig gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában és az Isten és emberek előtt való kedvességben" (Lk 2:52).

Jézus szülei fontos feladatuknak tartották a gyermek Jézus vallásos nevelését. Jézus születése a próféciák beteljesedése volt. Az idős Simeon a gyermek születését áldásnak

tekintette minden nép számára. Jézus engedelmes volt szüleinek, növekedett fizikailag, lelkieleg és szellemileg.

*

Napi elmélkedések:

- Dec. 13. H. Jászolban született. Lk 2:1—7.
Dec. 14. K. Dicsőség Istennek! Lk 2:8—14.
Dec. 15. Sz. Menjünk el Bethlehembel! Lk 2:15—20.
Dec. 16. Cs. Gyermekek bemutatás. Lk 2:22—28.
Dec. 17. P. A magasztalás éneke. Lk 2:29—35.
Dec. 18. Sz. Az özvegy bizonyágtétele. Lk 2:36—40.
Dec. 19. V. Jézus a templomban. Lk 2:41—52.

VASÁRNAP — 1982. december 26.
Az Úr Jézus Krisztus megkezdte szolgálatát.
(Lk 4:1—15.)

Aranymondás: "Jézus pedig megtérte a Léleknek erejével Galileába, és híre méne az egész környéken (Lk 4:14).

Jézus megkísértése a negyvenedik nap végén történt, miután a pusztában böjtölt. A Lélek vezette Őt ebben az élményben. Az Öszöveség igéi segítették Jézust arra, hogy ellenálljon a kísértőnek. Jézus gyakorlatilag tapasztalta a kísértést. A Sátán Jézust Isten akarata ellen indította. Jézus megkísértetése után tanítani kezdett a Zsinagógában.

*

Napi elmélkedések:

- Dec. 20. H. Hívás a bűnbánatra. Lk 3:1—6.
Dec. 21. K. A bűnbánat bizonyítéka. Lk 3:7—14.
Dec. 22. Sz. "Ez az én szerelmes fiam..." Lk 3:15—22.
Dec. 23. Cs. Győzelem a kísértés felett. Lk 4:1—15.
Dec. 24. P. "Imé Istennek ama Báránya." Jn 1:29—36.
Dec. 25. Sz. Jézus és János. Jn 1:37—42.
Dec. 26. V. Kövess engem! Jn 1:43:5—52.

Hunter-Vadász János